

Sygn. akt I ACz 517/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie: SSA Roman Sugier (spr.)

SA Tomasz Ślęzak

SO del. Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2018 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko Skarbowi Państwa-Komendantowi Miejskiej Policji w T. i Gmina Miasta T.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 13 lutego 2018 r., sygn. akt I C 1012/17

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Katowicach do dalszego prowadzenia.

SSO del. Tomasz Tatarczyk SSA Roman Sugier SSA Tomasz Ślęzak

Sygn. akt I ACz 517/18

UZASADNIENIE

Powód, po sprecyzowaniu powództwa domagał się zasądzenia od pozwanych na jego rzecz zadośćuczynienia w kwocie po 20 000 złotych od każdego z nich. Uzasadniając żądanie pozwu podał, że pozwani naruszyli jego dobra osobiste, czego dotyczy wytoczony pozwany proces w sprawie I C 313/16 Sądu Okręgowego w Katowicach o ustalenie, że interwencje jakie miały miejsce w dniach 17 i 22 grudnia 2014 r. naruszyły dobra osobiste powoda takie jak nienaruszalność mieszkania, mir domowy oraz życie prywatne i rodzinne w tym prawo do opieki nad osobą bliską. Powód powództwo w niniejszej sprawie o zapłatę zadośćuczynienia oparł na zarzucie naruszenia dóbr osobistych podając, że nieprawomocny dotychczas wyrok w sprawie I C 313/16 będzie miał charakter prejudykatu przesądzającego o bezprawności działań pozwanych i naruszeniu jego dóbr osobistych.

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił pozew. Według Sądu pierwszej instancji zachodzi stan sprawy w toku (art. 199 §1 pkt 2 k.p.c.) albowiem w oparciu o informatyczne systemy ewidencyjne Sąd Okręgowy ustalił, że w sprawie o sygn. akt I C 313/16 powód dochodzi we wcześniej wytoczonym procesie ustalenia, że pozwani naruszyli oni jego dobra osobiste oraz zapłaty zadośćuczynienia m.in. za interwencje pozwanych w dniach 17 i 22 grudnia 2014 r. W sprawie I C 313/16 zapadł nieprawomocny wyrok oddalający powództwo a obecnie w sądzie

odwoławczym oczekuje ona na rozpoznanie apelacji powoda. Ze względu na tożsamość stron i roszczeń w ocenie Sądu Okręgowego pozew w niniejszej sprawie winien być odrzucony.

Postanowienie zostało zaskarżone przez powoda, który wnosił o jego uchylenie i nadanie sprawie dalszego biegu. Skarżący zarzucił, że przedmiot postępowania nie może być ustalony w oparciu o zapisy w elektronicznych systemach ewidencyjnych sądu, w których odnośnie obu spraw odnotowano, że dotyczą one roszczenia „o ochron dóbr osobistych i zapłatę” Rzeczą Sądu Okręgowego było bowiem ustalenie czy żądana zapłata dotyczy zadośćuczynienia i czy roszczenie w tym zakresie odnosi się do interwencji w dniach 17 i 22 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył co następuje:

Zażalenie powoda jest zasadne. Powództwo skarżącego skierowane przeciwko pozwanym w ramach sprawy I C 313/16 początkowo dotyczyło żądania ustalenia, że interwencje funkcjonariuszy policji oraz pracowników opieki społecznej w mieszkaniu zajmowanym przez matkę powoda, jakie miały miejsce w dniach 17 i 22 grudnia 2014 r., skutkujące pozbawieniem powoda prawa do opieki nad matką, stanowiły naruszenie dóbr osobistych powoda opisanych w pozwie w tamtej sprawie. W piśmie z dnia 23 maja 2017 r. (k. 538 – 541) powód rozszerzył żądanie pozwu oraz jego podstawę faktyczną domagając się ustalenia, że zachowania pozwanych naruszyły jego dobra osobiste poprzez wizyty monitorujące, uczestnictwo w procedurze „Niebieskiej karty” oraz doprowadzenie do wszczęcia przeciwko powodowi postępowania karnego (...).

Powód podkreślił, że głównym sprawcą roszczeń była pozwana Gmina a Skarb Państwa odpowiada za naruszenie dóbr powoda ze względu na pomocniczą rolę i współpracę z Gminą w dokonywaniu tych naruszeń.

W dalszej części pisma rozszerzającego żądanie pozwu powód domagał się też zakazania pozwanym powoływania się w przyszłości na interwencje w dniach 17 i 22 grudnia 2014 r. i wszczętą przeciwko powodowi procedurę „Niebieskiej karty” oraz postępowanie karne.

Ponadto powód zażądał zasądzenia od pozwanej Gminy zadośćuczynienia w kwocie 15.000 złotych i od Skarbu Państwa 5.000 złotych za naruszenie jego dóbr osobistych działaniami pozwanych, za wyjątkiem interwencji w dniach 17 i 22 grudnia 2014 r.

Określenie przedmiotu postępowań w obu sprawach, nawet w przypadku zapoznania się z aktami sprawy I C 313/16 Sądu Okręgowego w Katowicach, ze względu na rozbudowany opis stanu faktycznego oraz wielość roszczeń zgłoszonych przez skarżącego w tamtej sprawie, a także zgłoszenie kilku żądań, w niniejszej jest niewątpliwie utrudnione.

Jednakże w ocenie Sądu Apelacyjnego zgłoszone przez powoda w sprawie I C 313/16 żądanie zapłaty przez pozwanych zadośćuczynienia nie dotyczy naruszenia dóbr osobistych skarżącego wynikającego ze wspomnianych interwencji. Tych zdarzeń dotyczą żądania niemajątkowe zgłoszone w tamtej sprawie przez powoda.

Przepisy postępowania cywilnego pozwalają na rozdrabnianie roszczeń i dochodzenie różnych roszczeń w ramach oddzielnych postępowań w stosunku do tych samych pozwanych w związku z tymi samymi zdarzeniami.

Sąd Okręgowy w Katowicach w sprawie I C 313/16 również tak zrozumiał żądanie powoda z tytułu zadośćuczynienia, co wynika z motywów wyroku w tamtej sprawie. Zgłoszone przez powoda w sprawie I C 313/16 żądanie zapłaty zadośćuczynień należy więc uznać za dotyczące innego rodzaju naruszenia dóbr osobistych niż to które wynikało ze wspomnianych interwencji.

Wyrok jaki zapadnie w sprawie I C 313/16 będzie miał charakter prejudykatu i skutkował rozszerzoną prawomocnością materialną w rozumieniu art. 365 i 366 k.p.c.

Roszczenia pieniężne zgłoszone w obu sprawach nie są jednak tożsame w rozumieniu przepisu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Tak więc zarówno prawomocne oddalenie powództwa czy jego uwzględnienie w sprawie I C 313/16 nie spowoduje

stanu rzeczy osądzonej skoro powód w tamtej sprawie nie dochodzi zadośćuczynienia pieniężnego za naruszenie dóbr wynikające z interwencji pozwanych w dniach 17 i 22 grudnia 2014 r.

Dlatego Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c w związku z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSO del. Tomasz Tatarczyk SSA Roman Sugier SSA Tomasz Ślęzak